

Udtalelser og Afstemninger her i dette Dieblif ingenlunde vil præjudicere hvad jeg kunde komme til at sige og stemme for, naar Sagen senere paa en Tid, da jeg maatte være Medlem af Rigsdagen, maatte komme til virkelig at foreligge; og naar den ærede Rigsdagsmand har nogen Credit til, at jeg med Bestemthed udtaler, hvad jeg med fuld Overbeviisning troer, da vil jeg med fuld Overbeviisning og fuld Styrke sige, at det mildest talt vilde være hoist uforsigtigt, efter hvad der hidtil i denne Sag om dette Punkt er foregaaet, dersom Landstinget vedtog det Undringsforslag, hvorom her er Tale, og jeg agter derfor at stemme derimod, forbeholdende mig, naar jeg i sin Tid maatte faae Leilighed til at tale og votere enten over en fuldstændig Fallitlovgivning, og navnlig en Fallitlovgivning, der støttede sig til tilsvarende Lovudkast om Handelsforholdene i det Hele, eller over analoge Tilfælde, da at afgive min Stemme i en anden Retning.

Mr. P. Bruun: Maa jeg kun tillade mig at gjøre en kort Bemærkning. Det er forekommet mig at være en temmelig streng Fordring til de Medlemmer af Thinget, der finde det fremsatte Forslag hensigtsmæssigt og rigtigt, at de aldeles skulle opgive det, fordi det er afvigende fra den hidtil hos os gjældende Ret. Det er en Skæbne, som jeg troer, at ethvert Forslag let kan komme til at dele med det nærværende; thi det ligger i en ny Lovs Natur, at den let kan blive afvigende fra den gjældende Ret. Det er for mig saa meget vænskeligere at give efter for denne Fordring fra de Lovkyndige, som jeg ikke har kunnet frigjøre mig fra det Indtryk, navnlig af den Discusston, der har fundet Sted idag, at det er væsentlig mod noget Andet, at baade den ærede Ordfører og den ærede Minister ere stemte og have talt, nemlig det, der tidligere har været under Forhandling, Opgivelse af hele Fordringen og ikke dens Udsættelse. Der er ikke, saavidt jeg har kunnet opfatte det, ansøgt Noget til Beviis for, at det har stor Vanskelighed at gennemføre Forslaget. Indvendingen er stedse endnu den, at Forslaget er afvigende fra den gjældende Ret. At tage udelukkende Hensyn hertil, det er det, jeg skal tillade mig at kalde

en streng Fordring til de ikke lovkyndige Medlemmer af Thinget.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at hverken den ærede Ordfører eller jeg have støttet vore Indsigelser mod det fremsatte Forslag derpaa, at det er afvigende fra den gjældende Ret. Det kunde jo aldrig falde os ind at støtte en Indvending derpaa; men vi have støttet den paa, at det er afvigende fra de gjældende Retbegreber, og det er to ganske forskellige Ting: den gjældende Ret og Retsbegreberne. Det er Noget, enhver Lovgivning vel bør vogte sig for, at indføre Bestemmelser, der staae i Strid med Begreberne om, hvad der bør være gjældende Ret, og jeg troer nu, at Begrebet om Eiendomsret er saa indgroet her i Landet, at det er Noget, man maa være meget vaersom med at røre ved, isølge den hele Opsættelse, der finder Sted hos os. Jeg maa dernæst forvare mig imod en Øttring af det ærede Medlem, der har stillet Forslaget til den nye §, der foruden Mere er under Forhandling. Den ærede Landstingsmand yttrede, at jeg ikke gjorde Forskiel paa redelige og uredelige Fallenter, og at vor Lovgivning overhovedet ikke skjelne dem mellem. Deri troer jeg, han tager fejl. Lovgivningen skjelner bestemt mellem redelige og uredelige Fallenter. Den ærede Landstingsmand behøver blot at see efter i Forordningen af 1ste April 1840, og han vil see, at den uredelige Fallent kan pådrage sig meget betydeligt Strafansvar i mange Tilfælde. Spørgsmaalet er altsaa ikke, om der skjelnes mellem redelige og uredelige Fallenter, det gjør som sagt Lovgivningen, og jeg for mit Vedkommende veed meget vel at skjelne dem mellem; men Spørgsmaalet er, hvorvidt man skal gaae med denne Skjelnen, om det er uødvendigt, om det er politisk rigtigt, om det er handelspolitisk rigtigt, at gaae saa vidt, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet, og det er dette, som jeg, idetmindste for Diebliffet, saalange vor Lovgivning ikke er mere udviklet, ikke troer der er Anledning til. Den ærede Taler yttrede, at han ikke kunde indsee, hvorledes Mangelen af Bestemmelse om Bogføringen, som jeg nævnte, kunde være til Hinder for den foreslaaede Bestemmelse, idet